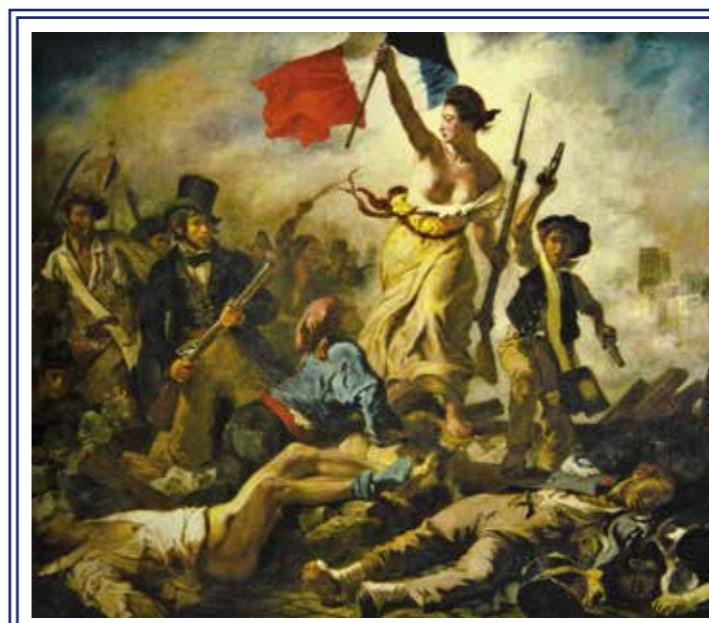

IN, INDIÀ, INDIAPENDÈNCIA!

→ LA LLIBERTAT GUIANT EL POBLE. (1830). de Delacroix, pot ser interpretada com la imatge universal de la dona que lluita perquè el seu poble sigui lliure. (Shutterstock)

FEINA PER A TOTES

— La majoria de dones que prengueren part en els processos d'independència de les colònies eren criolles, és a dir, sense massa lligams afectius respecte d'una mare pàtria que quedava ben lluny. El seu paper en el conflicte és divers: organitzant activitats o reunions conspiradores, fent donatius en joies i diners, actuant com a correu, preparant aliments per a les tropes, ocupant els llocs de treball dels qui marxaven al front, exercint tasques d'infermeria o, fins i tot, prenent part en la batalla.

Tot i que no constin oficialment en els manuals d'història, les dones van tenir un paper destacat en els moviments emancipadors de les antigues colònies hispàniques. Per sorpresa de tots, deixant en un segon lloc el seu paper de mestressa de casa, ajudaren a lluitar per la llibertat dels seus països, ofegats per les urpes d'una nació opressora.

“Es muy impropio de las señoras mezclarse en los negocios políticos”

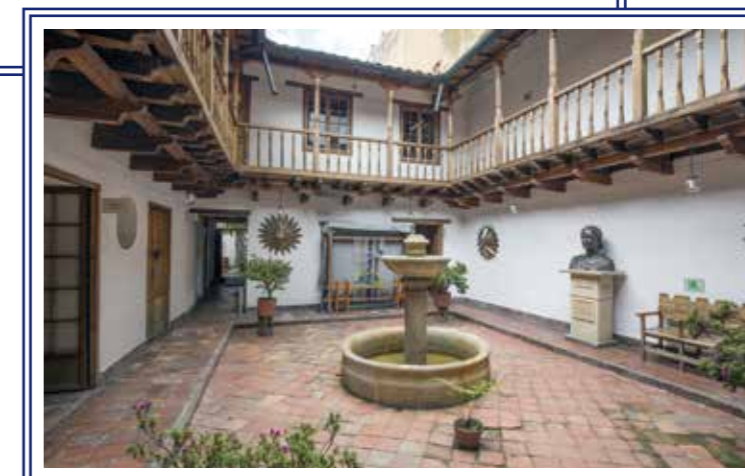
Paraules de Simón Bolívar a la seva germana

LIBERTADORA DEL LIBERTADOR

— A la independència d'Equador, Colòmbia o Perú, entre d'altres, va tenir un paper destacat **MANUELA SÁENZ AIZPURU** (1795-1856), finalment reconeguda com a gran heroïna i com a precursora del feminisme a Amèrica Llatina. Pertanyent a l'elit criolla de Quito, va rebre l'educació típica de l'època, però preferí deixar una vida acomodada per servir els seus ideals de llibertat. Se la recorda especialment per haver deixat el seu marit per marxar amb Simon Bolívar —el Libertador—, que la nomenà coronel de l'exèrcit colombià i a qui ella va salvar la vida en un atemptat. Manuela va morir a l'exili, oblidada de tots, havent trencat, però, tots els cànons socials i de sexe de la seva època.

→ Al llarg de la història, moltes dones han desitjat poder allistar-se a l'exèrcit, en igualtat d'oportunitats que els homes. Cartell de propaganda de la Primera Guerra Mundial (1917): “Si jo fos home, m'allistaria a l'armada”. (Shutterstock)

→ Casa de l'heroïna revolucionària i amant de Bolívar, Manuela Sáenz, a Bogotà, Colòmbia. (Shutterstock)

I AQUÍ NO HA PASSAT RES...

— En el nou ordre social aparegut a les antigues colònies una vegada assolida la independència, les dones continuaren sense ser considerades ciutadanes de primera: la política era cosa d'homes. Acabada la guerra, les condicions de la dona pel que fa a la igualtat amb els homes en el camp polític i l'educació romangueren igual. Després d'haver lluitat en el camp de batalla, d'haver participat en totes les vicissituds del conflicte, les dones tornaren a ocupar-se de les seves tasques tradicionals dins l'àmbit domèstic, com si res no hagués passat.

→ Monument als herois del Primer Crit per a la Independència, 1809, a Quito, Equador. (Shutterstock)

→ Àngel del monument a la independència de Mèxic, Ciutat de Mèxic. (Shutterstock)

→ El monument Von Miller de Puente Boyaca. Lloc de la famosa batalla de Boyaca, en la qual l'armada de Bolívar va aconseguir la independència de Colòmbia. (Shutterstock)

